

Я щастя не маю і в мрії не багу,
Я мимі мрію у серці ному,
Хоча б я касами кружил і магу,
Я щастя у долі твої не прому.

Дня мимих і доля і щастя хай буде,
Соби б я багачо не сум а фронтія,-
Хай го сум прокинувся, хай щастя зобуде,
Ному хай до щастя нема ворітця!

92р.

Романси.

I

Китанець.

Що ти коварни, любко моя мила?

Се мене крик з неміо неба вдав!

Чи я тебе не щиро покочав?

Чи! ^{певне} ти мене ніколи не любила!

Журливо ти ситаєм головно

І карем: в нас дороги розійшлись!

О ні, я верю, — зійдуться колеса,
Зв'язаність на віки ми с тобою.

Я поборю найтяжчі перешкоди,

Я маю силу, я маю дуб лиций,

Я дам тобі притулок затисний,

Оборону від лютої несоди.

Мовчимо, ми друже ясний, і зітхаєм...

Твоя дума за мною не трапає,

А тільки серце врячене сумує,

І франь тобі, що ти мене качаєш.